

چهارشنبه 30 مهر 1399 - 4 ربیع الاول 1442 - 21 اکتبر 2020

اعلام قطع رابطه سیاسی ایران و انگلیس (1331 ش)

اعلام قطع رابطه سیاسی ایران و انگلیس (1331 ش)، در روز سی مهر 1331، قطع رابطه سیاسی ایران و بریتانیا پس از تصویب هیئت وزیران تسلیم کاردار سفارت انگلستان در تهران شد و دکتر سید حسین فاطمی وزیر امور خارجه وقت دولت مصدق، آن را اعلام کرد. علت قطع رابطه ایران با انگلستان، بی‌اعتنایی لندن به خواست‌های ملت ایران در احقاق حقوق خود به ویژه در ملی کردن صنعت نفت عنوان گردید. پس از ده سال نفوذ بی‌حد و حصر استعمارگران انگلیسی در حکومت ایران از دوران قاجار تا پهلوی، این نخستین بار بود که به حضور انگلستان در ایران، اگرچه به شکل ظاهری، پایان داده شد. هرچند انگلستان، پس از کودتای 28 مرداد 32 بار دیگر در کنار آمریکا، سیاست‌های قبلی خود را در پیش گرفت. صدها قطعه نامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره جنگ ایران و عراق (1361 ش)، بنا به تقاضای عراق، موضوع جنگ برای اولین بار با عنوان تبعات طولانی شدن منازعه مسلحانه بین ایران و عراق، در دستور کار سی و هفتمین اجلاس عمومی سازمان ملل متحد قرار گرفت. مجمع عمومی در 30 مهر 22 (1361 اکتبر 1982 م) با رأی موافق، 1 رأی مخالف (جمهوری اسلامی ایران)، 15 رأی ممتنع و 20 غایب، قطعنامه 3/37 را تصویب کرد که مهم‌ترین اقدام مجمع در قبال جنگ ایران و عراق به حساب می‌آید. عنوان این قطعنامه خود حاکمی از آن بود که آنچه مجمع را وادار به صدور قطعنامه کرد ادامه منازعه است و نه شروع جنگ و تجاوز. همچنین تا زمانی که عراق در داخل خاک ایران پیشروی کرده بود، مجمع، سکوت و انفعال اختیار کرده بود ولی با آزادسازی خرمشهر و عقب‌نشینی و شکست سهمگین رژیم بعث، مجمع به فکر صدور قطعنامه افتاد. وجود تنها یک رأی مخالف به قطعنامه مجمع، جمهوری اسلامی ایران را به کلی از مجمع، در خصوص جنگ عراق با ایران، ناامید کرد.

به ش، سباهان زند به مکه و اهانت به ساحت مقدس مسجدالحرام (964 ه)، یزید بن معاویه سه سال و اندکی خلافت کرد. در سال اول نواده‌ی عزیز رسول الله و سلاله‌ی پاک زهرا(س) و علی(ع)، حضرت امام حسین(ع) را به شهادت رساند و مرتکب جنایاتی شنیع گردید. در سال دوم جنبشی را که در مدینه آغاز شده بود به قتل عام تبدیل کرد و مدینه‌ی معظمه را به خاک و خون کشید و در اواخر خلافت نکبت بار خود برای سرکوبی عبدالله بن زبیر، یکی از فرماندهان سپاه خود به نام حصین بن نمیر را به مکه‌ی منوره فرستاد. در این حمله، حرم امن الهی را محاصره کرده و بیت الله الحرام را به منجنیق بست. این محاصره تا زمانی که خیر مرگ آن پلید به گوش حصین رسید، ادامه داشت.

گذشت "ابوالعلاء معری" شاعر، نویسنده و ادیب شهیر عرب (449 ق)، احمد بن عبدالله بن سلیمان مغیری تنوخی، از ادبا، شعرا، نحویین، لغویین بسیار متبحر و حاذق می‌باشد. وی دارای حافظه‌ی عالی و عجیب بود که خارج از حیطه‌ی بیان و قدرت زبان می‌باشد، به طوری که هر چیزی را به یک بار خواندن حفظ می‌نمود. ابوالعلاء در کودکی بر اثر بیماری آبله نابینا شد و تا آخر عمر کور بود. در ده یازده سالگی قریحه‌ی شعری بسیار عالی در خود مشاهده کرد و از آن پس به سرودن اشعار ناب پرداخت. وی مدتی در مجلس سیدمرتضی عالم و دانشمند بزرگ شیعه حضور داشته و در سلك شعرای درس و مجلس او بوده است. هرچند پس از مدتی به سبب بیان عقایدی باطل، از مجلس درس سید مرتضی بیرون رانده شد. عقیده‌ی مذهبی ابوالعلاء در بین رجال نویسان محل اختلاف و نظر می‌باشد. بیشتر بزرگان این فن، او را به کفر و الحاد محکوم کرده و کافر می‌دانند. همچنین با بعضی از سوره‌های قرآن معارضه و مخالفت کرده است. ابوالعلاء، تولید نسل را روا ندیده و آن را جنایت می‌دانست که والدین، فرزند را به این دنیا می‌آورند. با این همه، عده‌ای می‌گویند که ابوالعلاء در اوایل حال، طریقتی باطل داشت ولی در اواخر عمر توبه کرده است.

الامالی، الحقیق النافع، الرسائل و... از جمله تألیفات وی می‌باشند. کشف تنگه ماژلان، دریای جنوبی، توسط "ماژلان"، دریانورد پرتغالی (1519 م) سفر تاریخی دور دنیای ماژلان، دریاسالار و کاشف بزرگ پرتغالی - اسپانیایی "آغاز شد. در این روز ماژلان با جلب حمایت چارلز پادشاه اسپانیا با 5 کشتی از بندر "سان لوکار" در اسپانیا عازم سفر شد در 29 نوامبر 1519 نزدیکی "برنامبوکو" به آمریکای جنوبی رسید و در 21 اکتبر 1519 تنگه ماژلان را کشف کرد. کشف تنگه ماژلان، دریای جنوبی، توسط "ماژلان"، دریانورد پرتغالی (1519 م) سفر تاریخی دور دنیای ماژلان، دریاسالار و کاشف بزرگ پرتغالی - اسپانیایی "آغاز شد. در این روز ماژلان با جلب حمایت چارلز پادشاه اسپانیا با 5 کشتی از بندر "سان لوکار" در اسپانیا عازم سفر شد در 29 نوامبر 1519 نزدیکی "برنامبوکو" به آمریکای جنوبی رسید و در 21 اکتبر 1519 تنگه ماژلان را کشف کرد.

اختراع لامپ برق توسط "توماس آلوا ادیسون" مخترع شهیر آمریکایی (1879 م) در نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی علاوه بر اختراعات متعدد در جنبه‌های گوناگون علمی، در استفاده از نیروی برق برای ایجاد روشنایی و حرارت و به کار انداختن موتورهای کارخانه‌ها و وسایل حمل و نقل نیز پیشرفت‌های بزرگی به دست آمد. البته کشف نیروی برق مربوط به قرن شانزدهم و هفدهم است و نخستین وسایل برقی نیز در قرن هجدهم و نیمه اول قرن نوزدهم مورد استفاده قرار می‌گرفت. ولی بهره‌برداری گسترده از نیروی برق و

اختراع لامپ الکتریکی به صورت امروزی، مربوط به مخترع معروف امریکایی توماس آلا ادیسون است که بسیاری از اختراعات دیگر در زمینه تلگراف، تلفن و دستگاه گرامافون و عکاسی و فیلم؛برداري و... نیز مدیون اوست. ادیسون اختراعات زیادی داشت اما ساختن لامپ برق در 21 اکتبر 1879م، بزرگ؛ترین اختراع او به شمار مي رفت و همین ابداع بود که ادیسون را به اوج شهرت رساند. گرچه او در مدتی متجاوز از نیم قرن، با نهایت کارآمدی و فعالیت مشغول بود، اما هیچ يك از اختراعات و ابداعات دیگرش، تا این حد مهم و جالب و هیجان؛انگیز نبود.